

II

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

ПРЕПОРЪКИ

КОМИСИЯ

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА

от 6 декември 2007 година

относно мерки за намаляване на риска от веществата пиперазин, циклохексан, метилен-дифенил-диизоцианат, 2-бутин-1,4-диол, метилоксиран, анилин, 2-етил-хексилакрилат, 1,4-дихлоробензен, 3,5-динитро-2,6-диметил-4-третичен-бутил-ацетофенон, ди-(2-етил-хексил)фталат; фенол; 5-третичен-бутил-2, 4, 6-тринитро-*m*-ксилен

(нотифицирано под номер C(2007) 5901)

(Текст от значение за ЕИП)

(2008/98/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества ⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

(1) В рамките на Регламент (ЕИО) № 793/93 следните вещества са определени като приоритетни вещества за оценка в съответствие с регламенти (ЕО) № 1179/94 ⁽²⁾, (ЕО) № 2268/95 ⁽³⁾ и (ЕО) № 143/97 ⁽⁴⁾ на Комисията, отнасящи се съответно до първия, втория и третия приоритетен списък, както е предвидено в Регламент (ЕИО) № 793/93:

— пиперазин,

— циклохексан,

— метилен-дифенил-диизоцианат,

— 2-бутин-1,4-диол,

— метилоксиран,

— анилин,

— 2-етил-хексилакрилат,

— 1,4-дихлоробензен,

— 3,5-динитро-2,6-диметил-4-третичен-бутил-ацетофенон,

— ди-(2-етил-хексил)фталат (DEHP),

— фенол,

— 5-третичен-бутил-2,4,6-тринитро-*m*-ксилен.

(2) Докладващите държави-членки, определени съгласно посочените регламенти, извършиха дейности по оценка на опасността за хората и околната среда от тези вещества съгласно Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията от 28 юни 1994 г., за установяване на принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от съществуващи вещества в съответствие с Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета ⁽⁵⁾, и предложиха стратегия за ограничаване на рисковете съгласно Регламент (ЕИО) № 793/93.

⁽¹⁾ ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 131, 26.5.1994 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ L 231, 28.9.1995 г., стр. 18.

⁽⁴⁾ ОВ L 25, 28.1.1997 г., стр. 13.

⁽⁵⁾ ОВ L 161, 29.6.1994 г., стр. 3.

(3) Бяха проведени консултации с Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда (SCTEE) и Научния комитет по рисковете, свързани със здравето и околната среда (SCHER) и те дадоха становища по отношение на оценката на рисковете, извършена от докладчиците. Становищата са публикувани на уебсайта на SCTEE и SCHER.

(4) Резултатите от оценката на рисковете и резултатите от стратегиите за ограничаване на рисковете са представени в Съобщение на Комисията от 7 февруари 2008 година относно резултатите от оценката на рисковете и от стратегиите за ограничаване на рисковете от веществата пиперазин, циклохексан, метилен-дифенил-диизоцианат, метилоксиран, анилин, 2-етил-хексилакрилат, 1,4-дихлорбензен, 3,5-динитро-2,6-диметил-4-третичен-бутил-ацетофенон, ди-(2-етил-хексил)фталат, фенол, 5-третичен-бутил-2,4,6-тринитро-*m*-ксилен ⁽¹⁾.

(5) Въз основа на тази оценка е уместно да се препоръчат някои мерки за ограничаване на рисковете от определени вещества.

(6) Счита се, че като цяло законодателството за закрила на работниците, което понастоящем е в сила на общностно равнище, дава адекватна рамка за ограничаване в необходимата степен на рисковете от веществата за работниците и следва да се прилага.

(7) Мерките за ограничаване на риска, предвидени в настоящата препоръка, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 15, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 793/93,

ПРЕПОРЪЧВА:

РАЗДЕЛ 1

ПИПЕРАЗИН

(CAS № 110-85-0; Eines № 203-808-3)

Мерки за ограничаване на рисковете за околната среда

1. В разрешенията, издавани по силата на Директива 96/61/ЕО на Съвета ⁽²⁾, компетентните органи в съответните държави-

⁽¹⁾ ОВ С 34, 7.2.2008 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

членки следва да определят условията, допустимите нива на емисии или еквивалентните технически изисквания по отношение на пиперазина, за да действат към 31 октомври 2007 г. в съответствие с най-добрите налични техники (наричани по-долу „НДНТ“), като отчитат техническите характеристики на разглежданите инсталации, тяхното географско положение и условията на местната околна среда.

2. Държавите-членки трябва да контролират внимателно прилагането на НДНТ по отношение на пиперазина и да докладват на Комисията за всички значими факти в рамките на обмена на информация за НДНТ.

3. Местните емисии в околната среда следва, когато е необходимо, да се контролират от национални правила, за да се гарантира, че няма да има рискове за околната среда.

РАЗДЕЛ 2

МЕТИЛЕН-ДИФЕНИЛ-ДИИЗОЦИАНАТ

(CAS № 26447-40-5; Eines № 247-714-0)

Мерки за ограничаване на рисковете за работниците

4. Работодателите, използващи МДЦ по начини, определени като обезпокоителни при оценката на рисковете, трябва да вземат под внимание всички специфични за сектора насоки, разработени на национално равнище, които се основават на практическите насоки с незадължителен характер, съставени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 2 от Директива 98/24/ЕО на Съвета ⁽³⁾.

РАЗДЕЛ 3

2-БУТИН-1,4-ДИОЛ

(CAS № 110-65-6; Eines № 203-788-6)

Мерки за ограничаване на рисковете за работниците

5. Работодателите, използващи 2-бутин-1,4-диол по начини, определени като обезпокоителни при оценката на рисковете, трябва да вземат под внимание всички специфични за сектора насоки, разработени на национално равнище, които се основават на практическите насоки с незадължителен характер, съставени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 2 от Директива 98/24/ЕО.

⁽³⁾ ОВ L 131, 5.5.1998 г., стр. 11. Директива, изменена с Директива 2007/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 165, 27.6.2007 г., стр. 21).

РАЗДЕЛ 4

АНИЛИН

(CAS № 62-53-3; Einesc № 200-539-3)

Мерки за ограничаване на рисковете за работниците, потребителите и околната среда

6. Работодателите, използващи анилин в дейности, които са с предвидима експозиция (например обслужване или работи по поддръжка на затворени системи), трябва да вземат под внимание всички специфични за сектора насоки, разработени на национално равнище, които се основават на практическите насоки с незадължителен характер, съставени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 2 от Директива 98/24/ЕО.
7. Държавите-членки следва да провеждат активно и ефективно наблюдение на пазара на своята територия по отношение на наличието на продукти за потребление, които съдържат анилин, и да уведомяват Комисията чрез Системата на Общността за бърз обмен на информация (RAPEX), предвидена в Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. При доказана необходимост тези продукти следва да бъдат отстранени от пазара като небезопасни съгласно разпоредбите за задължение за спазване на общите изисквания за безопасност от Директива 2001/95/ЕО.
8. За речните басейни, където емисиите на анилин могат да представляват риск, съответната държава-членка трябва да установи стандарти за качество на околната среда (наричани по-долу „EQS“) и да ги постигне до 22 декември 2015 г. Националните мерки за намаляване на замърсяването с цел постигане на EQS следва да бъдат включени в плановете за управление на речните басейни, предвидени в Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
9. В разрешенията, издавани съгласно Директива 96/61/ЕО, компетентните органи в съответните държави-членки трябва да определят условията, допустимите нива на емисии или еквивалентните технически изисквания по отношение на анилина, за да действат към 31 октомври 2007 г. в съответствие с НДНТ, като вземат предвид техническите характеристики на разглежданите инсталации, тяхното географско положение и условията на местната околна среда.
10. Държавите-членки следва да контролират внимателно прилагането на НДНТ по отношение на анилина и да докладват на Комисията за всички значими факти в рамките на обмена на информация за НДНТ.

⁽¹⁾ ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Решение № 2455/2001/ЕО (ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1).

11. Местните емисии на анилин във водната среда и във въздуха следва, когато е необходимо, да се контролират от национални правила, с цел предотвратяване или намаляване на рисковете за околната среда.

РАЗДЕЛ 5

ДИ-(2-ЕТИЛ-ХЕКСИЛ)ФТАЛАТ (ДЕНР)

(CAS № 117-81-7; Einesc № 204-211-0)

Мерки за ограничаване на рисковете за околната среда

12. За речните басейни, където емисиите от ДЕНР могат да представляват риск, съответната държава-членка трябва да установи стандарти за качество на околната среда (наричани по-долу „EQS“) и да ги постигне до 22 декември 2015 г. Националните мерки за намаляване на замърсяването с цел постигане на EQS следва да бъдат включени в плановете за управление на речните басейни, определени с Директива 2000/60/ЕО.

РАЗДЕЛ 6

ФЕНОЛ

(CAS № 108-95-2; Einesc № 203-632-7)

Мерки за ограничаване на рисковете за потребителите и околната среда

13. Държавите-членки трябва да провеждат активно и ефективно наблюдение на пазара на своята територия по отношение на наличието на продукти за потребление, които съдържат фенол, и да уведомяват Комисията чрез Системата на Общността за бърз обмен на информация (RAPEX), предвидена в Директива 2001/95/ЕО. При доказана необходимост тези продукти следва да бъдат отстранени от пазара като небезопасни съгласно разпоредбите за задължение за спазване на общите изисквания за безопасност от Директива 2001/95/ЕО.
14. В разрешенията, издавани съгласно Директива 96/61/ЕО, компетентните органи в съответните държави-членки трябва да определят условията, допустимите нива на емисии или еквивалентните технически изисквания по отношение на фенола, за да действат към 31 октомври 2007 г. в съответствие с НДНТ, като вземат предвид техническите характеристики на разглежданите инсталации, тяхното географско положение и условията на местната околна среда. Компетентните органи в съответните държави-членки трябва да обрънат специално внимание на потенциалните опасности от местата за производство и/или преработка на фенол по отношение на пречиствателните станции за отпадъчни води, разположени в същите места, и по отношение на хората, изложени чрез околната среда (растителни филизи, замърсени от въздушни емисии от такива места).

15. Държавите-членки трябва да контролират внимателно прилагането на НДНТ по отношение на фенола и да докладват на Комисията за всички значими факти в рамките на обмяната на информация за НДНТ.

РАЗДЕЛ 7

АДРЕСАТИ

17. Адресати на настоящата препоръка са всички сектори, внасящи, произвеждащи, транспортиращи, съхраняващи, изготвящи препарати или провеждащи друга обработка, използващи, изхвърлящи или извличащи вещества, и държавите-членки.

16. Местните емисии в околната среда и в пречиствателните станции за промишлени отпадъчни води следва, когато е необходимо, да се контролират от национални правила, за да се гарантира, че няма да има рискове за микроорганизмите в пречиствателните станции за промишлени отпадъчни води и за хората, изложени чрез околната среда.

Съставено в Брюксел на 6 декември 2007 година.

За Комисията
Stavros DIMAS
Член на Комисията